

Sygn. akt II KZ 8/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **S. L.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 kwietnia 2017 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącej VI Wydziału Odwoławczego Sądu Okręgowego
z dnia 13 lutego 2017 r., sygn. akt VI WKK .../17 o odmowie przyjęcia kasacji od
wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 17 października 2016 r., sygn. akt VI Ka .../15

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę w zakresie przyjęcia
kasacji przekazać do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 13 lutego 2017 r. Przewodnicząca VI Wydziału Odwoławczego Sądu Okręgowego odmówiła przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 17 października 2016 r., sygn. akt VI Ka .../15 wskazując, że kasacja nie spełnia wymogów formalnych.

Zażalenie na to zarządzenie złożył skazany wskazując, że nie może ponosić negatywnych konsekwencji w związku z niezachowaniem należytej staranności przez wyznaczonego do sporządzenia kasacji obrońcę. Skazany wniósł o przywrócenie terminu do złożenia kasacji oraz wyznaczenie nowego obrońcy do sporządzenia kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego okazało się zasadne o tyle, że skutkować musiało uchYLENIEM zaskarżonego zarządzenia i przekazaniem sprawy w zakresie przyjęcia kasacji do ponownego rozpoznania.

Niewątpliwie złożona w przedmiotowej sprawie kasacja zawiera braki formalne, które uniemożliwiają nadanie jej odpowiedniego biegu. Jak bowiem wynika z nadesłanej dokumentacji kasacja składa się ze strony pierwszej, na której zawarto część zarzutu, kilku następnych stron niezapisanych oraz ostatniej strony, na której widnieje jedno zdanie i dane obrońcy bez osobistego podpisu (k. 42-50).

W zaskarżonym zarządzeniu wskazano, że przedmiotowa kasacja nie spełnia wymagań szczególnych, albowiem brakuje podpisu, a część merytoryczna ogranicza się jedynie do wskazania zakresu zaskarżenia i niedokończonego zarzutu naruszenia art. 7 k.p.k. Jednocześnie uznano, że nie spełnia ona minimalnych wymagań, które upoważniałyby wezwanie obrońcy do usunięcia braków formalnych. W tej sytuacji uznać należy, że w zaskarżonym zarządzeniu istnieje sprzeczność, bo choć powołano w nim przepisy dotyczące braków formalnych kasacji, to z dalszej części uzasadnienia wynika, że pismo nie zostało uznane za „kasację”.

W związku z tym należy przypomnieć, że za brak formalny pisma procesowego uznaje się pominięcie wymaganego elementu jego treści, albo niespełnienie wymogu pozwalającego nadać temu pismu bieg odpowiadający jego funkcji. Przepis art. 120 k.p.k., który umożliwia usuwanie braków formalnych pism procesowych, nie określa skali tych uchybień, uznając za istotne, aby owe braki powodowały, że pismo nie może otrzymać biegu, albo polegały na niezłożeniu należytych opłat lub upoważnienia do podjęcia czynności procesowej. Jednocześnie, aby uruchomić procedurę usuwania braków formalnych określonego rodzaju pisma (np. apelacji lub kasacji) musi ono w pierwotnym kształcie spełniać choćby podstawowe wymagania, a zatem zawierać część właściwych dla niego elementów merytorycznych (zob. też postanowienie SA w Katowicach z dnia 18 maja 2016 r., II AKz 209/16, Biul.SAKa 2016/3/7-8).

Odnosząc te uwagi do realiów sprawy niniejszej, nie można zgodzić się z poglądem wyrażonym w zaskarżonym zarządzeniu, że przedmiotowe pismo nie zawiera żadnych elementów merytorycznych kasacji w rozumieniu art. 523 k.p.k.,

skoro oznaczono w nim prawomocny wyrok Sądu odwoławczego objęty skargą, zakres zaskarżenia oraz zarzut oparty na rażącym naruszeniu art. 7 k.p.k. W sposób oczywisty kasacja ta dotknięta jest elementarnymi brakami formalnymi, pozwalającymi uznać, że sporządzając ją adwokat rażąco naruszyła swoje obowiązki obrończe. Wydaje się jednak nie w pełni wykazana dowodowo sugestia jakoby takie postąpienie adwokata było działaniem zamierzonym, zapewne w celu „uzyskania” przedłużenia terminu do wniesienia kasacji, chociaż takiej ewentualności nie można wykluczyć. Przyjęta w zaskarżonym zarządzeniu interpretacja zaistniałej sytuacji procesowej jest niekorzystna dla skazanego, który przecież nie może ponosić negatywnych skutków niefrasobliwości swojego obrońcy.

Z tych względów trzeba uznać, że zaskarżone zarządzenie zostało wydane przedwcześnie, ponieważ należało wdrożyć obligatoryjną procedurę naprawczą i w oparciu o przepis art. 120 § 1 k.p.k. wezwać stronę do uzupełnienia braków formalnych kasacji, jednak tylko przez sporządzenie uzasadnienia do tak specyficznie skonstruowanego zarzutu kasacyjnego oraz podpisanie kasacji, skoro w obecnym kształcie nie można było nadać jej biegu.

Rozpoznając ponownie kwestie związane przyjęciem kasacji należy postąpić zgodnie z zapatrywaniami prawnymi i wskazaniem co do dalszego postępowania (art. 442 § 3 k.p.k.), wzywając stronę do uzupełnienia braków formalnych kasacji w sygnalizowanym wyżej zakresie.